

אילנה סולקה ממיגרש הטניס. האם: מפני שהיא מונגולואידית. המנהלים: מפני שהיא

רדני
אמר שהיא ילדה משונעת

יום אחריכך נישאה וילדה את אילנה, כשהיא בת 40. נהוג לערוך לנשים הרוות בגיל כזה בדיקת מיישפיר, כדי לברוק את כריי אות העובר. לי לא ערכו בדיקת מיי שפיר, ולא ידעתי שתיוולד לי ילדה החולה במחלה הזו, אומרת האם. מיד אחרי הלידה הוסברה לה ה מחלה והדרכים לטפל בה ולחיות עיר מה. כאשר חינוך ותיקה היא החליטה להתמודד עם הבעייה, מבלי לערב מוסדות ומבלי שהעלתה כלל על דעי תה להשאיר את הטיפול בכתה בירי אחרים.

היא היתה בקשר קבוע עם המרכז להתפתחות הילד, וקיבלה חיווקים מחברים רבים. אילנה נשלחה לגיילי דים של אק"ם וחיתה בחברת ילדים החולים במחלה. כשהיתה בת 4, נפטר אביה. המוות של האבא השאיר אצלה טראומה גדולה. היא זוכרת אותו, וגם היום היא מדברת עליו, "מספרת צ'סיה. אחרי הגן התחילה ללמוד בבית הספר היסודי וצח ישראל בתל-אביב. בבית-ספר זה לומרים ילדים בעלי פיגור קל, והלוקים בתיסמונת-דאון.

אילנה במיגרש הטניס

הילדה עלתה על הגן וכמעט נפלה פעמיים...

הם אף פעם לא אמרו לי שאני צרי כה לשלם דמי-חברות. תמיד שילמתי למאמן באופן ישיר. השבוע, כפעם היחידה, אמרו לי שאין לי מנוי במקום, ושאלנה לא יכולה להיכנס. רוני לוי, בן 8 וחצי, שיחק במיגרש הטניס. הוא מכיר היטב את אילנה. "אלברט אמר לנו לא לשחק איתה, כי היא ילדה משוגעת. הוא אמר לנו שהיא מפגרת." ואלברט החביב בשלו: "הוועד מפתח

וזמן ביקשתי אותו להפסיק. אמרתי לו שזה לא טוב מבחינה חינוכית. מאז הוא היה אומר לאילנה דברים קשים עלי, "מספרת צ'סיה. אלברט מכחיש זאת מכל וכל, ומדגים כיצד הוא נותן גם לילדים נוספים שקל כדי לקנות ממתי קים.

ילדים מפגרים, או ילדים הלוקים בתיסמונת-דאון, נתונים לא אחת להטי רדות מסוגים שונים, בהם הטרדות מיניות. אילנה היא בת 14. אף שהיא

שלה, "אומרת האם. "מדוע חשבתי להעביר אותה? חב רים לחצו עלי שאנסה לפתוח רף חרש בחיים שלי, שאתחנן פעם נוספת. רציי תי לנסות לבנות לעצמי חיים חדשים. עכשיו אני כבר לא יכולה לחשוב על חיים בלעדית. זה קשה לי נפשית ופי- סית."

צ'סיה עובדת שלושה ימים בשבוע בסמינר לוינסקי, ויומיים בסמינר הקי- בוצים. היא פעילה באירגון פעילויות

אילנה לא ילדה משונעת

מפני דברים שהיא עלולה להרוס כשאין כאן אף אחד. בזמן האחרון היא לקחה כדורים שלא היו שייכים לה, שברה וגרמה נזקים. אבל אם היא תשלם דמי-חבר, אני בטוח שיתנו לה

נראית צעירה מכפי גילה, הרי שהיא כגיל-ההתבגרות. גם אמה וגם מורותיה הדריכו אותה כיצד לנהוג אם מטרידים אותה. קרה לה מיקרה שילד ממרכז הטניס התעלל בה, גנב את תחנתניה

לילדים הלוקים בתיסמונת-דאון, ורר אה כזה יעור. פעם בשבוע היא משתת- פת בחוגים למוסיקה, דראמה ותיאטרון בזכות, ופעם בשבוע בעבודת סטודי- טים עם הילדים, כמיסגרת פעילות פרוץ האוניברסיטאית.

כשרשמה את אילנה לחוג לטניס, היא ראתה בזה מכשיר חשוב לקידומה. היא ידעה שלא תהיה שחקנית גדולה ומוכשרת, אך קיוותה שתלמד באמצ- עות הטניס כיצד להסתדר בחברה המכונה נורמלית.

מילים קשות

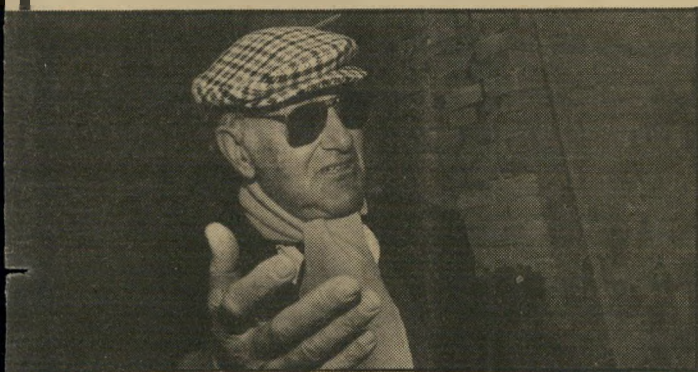
ל ילדים נורמים מטיבעם להתנכר לי- חריג, להתעלל בו, להפכו ללעג ול- קלס. העיסוק בספורט יש לו כללים משל עצמו. הגינות, יושר, אחווה. כשי- מתחכים כך את הילדים, הם נוהגים כך. הכל תלוי במתנך, ובמיקרה זה במאמן. כשהיה לה מאמן מבין, היא לא היוותה גורם מפריע. כשזה התחלף, התחלף גם היחס.

צ'סיה מודה שאילנה גרמה לעיתים נזקים במיגרש. היא קרעה גדרות, טיפסה על גגות, שברה חלונות. אך זה טיבעם של ילדים — להשתולל. וכך לא היתה שונה משאר הילדים. אחרי חופשת-חנוכה, לפני חודשיים, התחילו לנזנע בידה מלהיכנס למי- גרש. האחראי על המגרש הוא אלברט, גימלאי בולגרי חביב ונחמד, העושה את דברו של הוועד המנהל. היא היתה מציעה למיקלחות, שוברת חלונות, משתוללת ומפריעה, "אומר אלברט. אלא שמנהל מרכז-הטניס, אברהם פי- גר, טוען שלא ניתן לה להיכנס למי- גרש מפני שלא שילמה דמי-חבר: 20 שקלים לחודש וסכום חרי-פעמי של 50 שקלים.

נגד אלברט יש לאם טענות קשות. לדבריה, אילנה נכנסת לפתחים כרעז שהיא רואה אותו. "הוא היה נותן לה שקל כדי לקנות ממתקים. אחרי כמה

אילנה גאה להראות את מחברותיה, את קריאתה ועבודותיה בשיעורי-מלא- כה. ניכר בה שזכתה למנה גדושה של תשומת-לב והשקעה חינוכית. היא טיי פוט חברות, אך מלבד החברים במי-

מי שחק-הטניס היה לאילנה יש (14), בשלוש השנים האחרונות, קרשקפיצה לחיים. אילנה חולה בתיסמונת-דאון. היא גרה עם אמה צ'סיה ליד מיגרש-הטניס

אחראי אלברט

היא היתה מציעה למיקלחות. שוברת חלונות...

להיכנס לשחק במיגרש. הכל, מסתבר, בגלל פרטה את קטנה. אברהם פיגור, מנהל הוועד המני- הל: "עניין התשלום זה בעייה אחרת. אצלנו יכולים להיות רק חברים, אבל לא בגלל זה אסרו עליה להיכנס, אלא בגלל הבעיות שהיא גורמת. הילדה גרמה לנו בתקופה האחרונה הרבה נזקים. האמא משאירה אותה בלי הש- גחה. הילדה עלתה על הגג וכמעט נפלה פעמיים. אמרתי לאמא שזו סכנה. היו מיקרים שהמיגרש היה סגור, והיא פתחה רשת ונכנסה. היא עשתה חורים בגדר, והמאמן ראה אותה. "לאמא אמרתי שאין לנו התנגדות שתהיה שם, אבל לא בלי השגחה. היא נכנסת למיקלחת של הגברים, וזה לא נעים. אם היא תשלם עכשיו דמי-חבר, אני אמליץ לקבל אותה, אבל לא בלי השגחה."

ימי עיון

צילום: ציון צפרייר

אמא צ'סיה ואילנה

לא ורבו לי בדיקה מיישפיר...

רשהטניס היו כל חברה במצב רומה לשלה. לפני ארבע שנים רשמה אותה אמה לשיעורי-טניס במיגרש מכבי, מול בני- תן. "היה לה חוג פעמיים בשבוע. ככל יום היא היתה מסתובבת שם. הילדים עצמם מאוד עזרו לה, וניסו ללמד אותה טניס." כשמוזכרת המילה טניס ניכרים מבי- טי-אשר בעיני אילנה. על זה גאותה. על יכולתה להקפיד כדור, להרימו בי- עזרת הרגל, מכה קצה, מכה ארוכה, מכה בגב היד, מכה מלפנים. כשרק נר- תנת לה ההודמנות להדגים, היא המאר- שרת באדם.

פעם חשבתי להעביר אותה לפני- מייה. אחרי חודשיים שהיתה שם החלי- טתי להחזיר אותה הביתה. היתה שם עובדת סוציאלית שטיפלה בה בצורה חלקית. היא הוכנסה למיסגרת לא-מת- אימה של ילדים חולים, ילדים לא-יכות- בים, שהיו בהרבה רדנות מתחת לרמה

של מכבי, כרוחב טשני-חובסקי בתל- אביב. כשנים האחרונות נהגה מדי יום, אחרי סיום הלימודים, להיכנס למיגרש הטניס, שהיה נעול, ולשחק בו. "הטניס נתן לה ביטחון עצמי, עזר לה מבחינה מוטורית ומבחינת הדימוי העצמי שלה," אומרת אמה. מזה חודש וחצי אין מתירים לה להי- כנס למיגרש ולשחק בו. "הוודה המאמן אמר לי שאני לא נורמלית, שאני שובי- רת לחונות," אומרת אילנה. על אף העובדה שכשנים האחרונות גדלה המודעות בציבור לחולי תיסמו- נת-דאון, יש עדיין הרואים בחולים בה מפגרים, לא-נורמליים, מוזקים.

לידה

בגיל 40

צ'סיה ישראל (54) הגיעה לארץ מברית-המועצות ב-1972. שנת